

ВЧИМОСЯ КОМУНІЗМУ, БУДУЄМО КОМУНІЗМ

З ТРИБУНИ XIII ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ІНСТИТУТУ

Велика роль у формуванні світогляду молодого радянської людини, її активної життєвої позиції відводиться Ленінському заліку, який проводиться щорічно в комсомольських організаціях країни.

Ленінський залік «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!» допомагає нашим студентам намітити і здійснити програму свого ідейного, морального і творчого зростання, органічно поєднуючи глибоке вивчення революційної теорії з практичними ділами свого колективу.

Участь комсомольців в Ленінському заліку оцінюється на суспільно-політичній атестації (СПА), головним принципом якої є оцінка діяльності кожного комсомольця.

На високому ідейному і організаційному рівні пройшла СПА в академічних групах 2 ЕСС-81, 1 РТ-81, 5 ТМ-80, 1 ЕОМ-82, 2 ЕОМ-81 та інших. В діловій і принциповій обстановці тут пройшло обговорення особистих

комплексних планів комсомольців «Вчимося комунізму — будуюмо комунізм».

Проте в багатьох академічних групах суспільно-політична атестація студентів проводиться формально. Це стосується, зокрема, груп 1 ЕСС-83, групкомсорт (Шкулепа), 3 РТ-81 (Засаднюк), 2 ТМ-81 (Сторожук), 4 АТ-80 (Нечипоренко).

В проведенні суспільно-політичної атестації, комітетам комсомолу факультетів необхідно надавати конкретну до-

помогу комсомольським бюро груп. Завдання ставиться так, щоб кожна академічна група, кожен студент брали на себе конкретні і реальні особисті плани. Організувати чіткий контроль за проведенням атестації, регулярно висвітлювати хід Ленінського заліку в стінній пресі, багатотиражні газети «За інженерні кадри».

Олександр
ДОМБРОВСЬКИЙ,
секретар комітету
комсомолу ФАОТУ.

РАПОРТУЄ „РАДІОТЕХНІК“

З другого по двадцять шосте жовтня сільськогосподарський загін з числа першокурсників радіотехнічного факультету працював на Барському консервному заводі. Хлопці і дівчата розвантажували овочі і фрукти, вкривали і прикопували кагати столових буряків, моркви, і картоплі, збивали тару, працювали на ремонтно-будівельних роботах. За неповний місяць руками студентів вироблено також 807 тисяч умовних банок консервів. Обсяг валової продукції, виготовленої загonom «Радіотехнік», складає 93 тисячі карбованців.

Найкраще потрудилися комсорт групи 1 РТ-84 Сергій Поляков, Сергій Коцур, Едуард Лангенман (група 2 РТ-84) та староста цієї ж групи Анатолій Павлюшин. Серед студентів групи 3 РТ-84 ударниками праці стали Едуард Нарбуд, Віктор Скрипнюк і Володимир Мальченко. В четвертій групі радіотехніків відзначилися староста Сергій Загурець з Віктором Ляшком.

Не відставали від радіотехніків і радіоконструктори. В групі 2 РК-84 з молодечим запалом і комсомольською наполегливістю працювали Андрій Бадяк, Сергій Бернацький та Роман Ілюк на чолі з старостою Андрієм Медведем.

Староста третьої групи радіоконструкторів Олександр Бондаренко, як і члени академічної групи 4 РК-84 Микола Бойко, Володимир Гласов, Олег Рябий та його брат Станіслав в числі кращих з кращих відзначені Почесними грамотами Барського райкому комсомолу і підприємства та грошовими преміями.

А ще студенти радіотехнічного факультету відпрацювали 21 жовтня на недільнику і перерахували 183 карбованці у фонд наступного, XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. В усіх цих успіхах велика заслуга комісара загону, викладача кафедри іноземних мов Сергія Яковича Веремієнка

Г. ПОЛИВАНИЙ,
командир сільськогосподарського загону «Радіотехнік», викладач кафедри іноземних мов.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 37 (162)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 16 листопада 1984 року.

Ціна 1 коп.

КОМСОМОЛЬЦІ 80-х

Комсомол — надійний резерв, і помічник Комуністичної партії. На всіх етапах розвитку нашого суспільства Ленінська комуністична спілка молоді йшла в авангарді революційних, бойових і трудових звершень.

Магнітка, Дніпрельстан, Комсомольськ на Амурі, Братськ, Усть-Ілім, цілина, КамАЗ, БАМ... та хіба перелічити всі ударні комсомольські будови!

І сьогодні мільйони юнаків та дівчат Країни Рад своєю ударною працею і сумлінним навчанням вносять вагомий вклад в побудову комунізму. В лавах цієї багатомільйонної гвардії йдуть і вихованці нашого інституту.

На знімку: першокурсниця ВПІ Ольга ТУР.

Фото О. Володимирова.

КРІПИТИ ІМ'Я КОМСОМОЛЬСЬКЕ ДІЛАМИ

ЩО ПОТРІБНО ЗРОБИТИ, АБИ КОЖНА ЗУСТРІЧ ВИКЛАДАЧА З СТУДЕНТАМИ ПРИНОСИЛА ВЗАЄМНУ РАДІСТЬ І КОРИСТЬ, ЩОБ ПОТРЕБА ДО НАВЧАННЯ СТАЛА ПЕРЕКОНАННЯМ КОЖНОГО З НАС?

Одним з основних критеріїв оцінки рівня свідомості і світогляду студента є його ставлення до навчання. Це

питання знаходиться під постійним контролем з боку комсомольської організації інституту.

За результатами літньої сесії 1984 року зростає абсолютна успішність і якість знань. Найкращих успіхів у цій справі домогся факультет автоматики і обчислювальної техніки. Всього ж по інституту 1694 студенти склали екзамени на «добре» та «відмінно».

У нас близько 500 відмінників, шість Ленінських стипендіатів. Але є й такі, що вчаться на одні трійки. А таких не мало й не багато — 183. Дев'яносто ж студентів мають академічну заборгованість.

Не завжди служать прикладом у навчанні окремі студенти з числа комсомольських активістів, зокрема, колишній комсорт першого курсу енергетичного факультету Вашенко, член комітету комсомолу ФАОТУ Музика, член комітету комсомолу машинобудівного факультету Барда.

Комсомолец, тим паче, активіст не повинен

забувати, що успішне навчання, то не лише його особиста справа.

Чому часто трапляється так, що в групах, де один і той же викладач, різний рівень знань у студентів? Відповідь на це запитання, мабуть, слід шукати в самій атмосфері, яка панує в тому чи іншому колективі. Звичайно, не всі студенти в однаковій мірі можуть засвоїти пройдений матеріал. Але там, де панує атмосфера справжньої товаришескої і нетерпимості до порушень навчального процесу, там і результати відразні.

Хоча в цілому кількість пропущених занять за минулий рік скоротилася майже в півтора рази, цифра ця ще залишається надзвичайно високою і складає 18 тисяч 397 годин. Ось де резерв для підвищення успішності і якості знань. Отож закрити всі канали втрат учебного часу, ми зможемо добитися значно кращих успіхів у нашій основній роботі — навчанні.

В комсомольській організації інституту останніми роками виникло багато славних починів. Один з них — бригадна форма підготовки до

складання заліків і екзаменів. Перед початком кожної сесії в усіх академічних групах проводяться комсомольські збори, на яких аналізується стан справ, приймаються конкретні рішення з обов'язання кожного комсомольця.

Наше завдання — не допустити, щоб ці славні ініціативи перетворилися у тимчасову кампанію, або ж зовсім згасли.

Факультетським комітетам комсомолу і навчально-виховним комісіям необхідно привчати студентів до колективної праці з перших же днів навчання в інституті.

В умовах сучасного виробництва різко зростає вимогливість до випускників вищої школи. Темпи росту науково-технічного прогресу диктують необхідність випускати із стін вузів не просто кваліфікованих спеціалістів, а людей, думаючих, здатних працювати на далеку перспективу.

Важливу роль у формуванні перспективних спеціалістів відіграє науково-дослідна робота студентів (НДРС).

У нас, в інституті, всіма формами науково-дослідницької роботи охоплено понад 4200 сту-

дентів. По господарстві та держбюджетній тематикі працюють 2687 юнаків та дівчат.

В минулому навчальному році проходив вузівський турнір олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес». В рамках цього туру було введено 13 предметних олімпіад та десять конкурсів з спеціальностей. Торік же в X Всесоюзному конкурсі з суспільних наук, історії ВЛКСМ та міжнародного молодіжного руху взяло участь 4063 студенти. На конкурс було підготовлено також три колективних доповіді.

Раніше студентські науково-технічні товариства ВПІ працювали на кількох промислових підприємствах міста, а тоді цю роботу занедбали. Чому? Варто відповісти їм. Промисловість вже сьогодні чекає наших знань і умійних невтомних рук. Навчаючись в інституті, студенти можуть і повинні надати конкретну допомогу трудовим колективам в розвитку науково-технічного прогресу і особливо малої механізації.

Ю. ГНІП,
Ленінський стипендіат.

МИ—ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

В нашому інституті навчаються юнаки та дівчата з Російської Федерації, Білорусії, Грузії, Таджикистану та інших союзних і автономних республік.

Разом з молоддю Країни Рад здобувають вищу освіту в стінах ВПІ посланці багатьох країн світу.

Комітет комсомолу інституту проводить значну роботу по зміцненню дружби між націями і народностями. Традиційними стали у нас вечори інтернаціональної дружби. Навчаючись у Вінниці, студенти-іноземці вивчають культуру і побут народів Радянського Союзу, знайомляться з нашою революційною, бойовою і трудовою славою. Земляцтва кубинських, афганських та еменських студентів заклали трьохсторонні договори на співдружність між комітетом комсомолу інституту та комсомольськими організаціями ВО «Термінал», виробничо-художнього об'єднання «Вінничанка» і заводу тракторних агрегатів.

Студенти-іноземці беруть активну участь в проведенні комсомольських суботників, виїжджають влітку на роботу у складі бійців студентських будівельних загонів. Нинішнього літа, наприклад, в СБЗ інституту працювали юнаки та дівчата з одинадцяти зарубіжних країн. Особливо сумлінністю відзначилися студенти Куби, Зімбабве, Йемена, Йорданії, Португалії та інших країн.

Найактивнішу участь в комсомольських суботниках на честь 40-річчя звільнення Вінниччини від німецько-фашистських загарбників взяли йеменці, кубинці та афганці.

Олена БІГУН, студентка.

А ЩО ВИ ЧИТАЄТЕ?

Збагаченню духовної культури молодих людей, розширенню їхнього світогляду сприяють засоби масової інформації — комсомольські газети і журнали.

Навіть не мислимо уявити студента без підручника, художньої книги, журналу чи газети. Молодь завжди тягнеться до знань. І разом з тим передплата на молодіжну періодику проходить у нас на низькому організаційному рівні. Ось хоча б такий приклад. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки навчається 887 студентів. Передплачено періодичних видань на новий рік 885. Багато це чи мало — судити самі. Якщо врахувати, що окремі юнаки та дівчата передплатили по два-три і більше видань, то скільки ж залишилося таких, які нічого не читатимуть у 1985 році?

Або ще один приклад. В групі 2 ЕС-80 (групкомсорт Янко) лише десять комсомольців передплатили газети. З них вісім чоловік на 3 місяці, один на 6 і один на 12 місяців.

Ще гірші справи з передплатою на газети і журнали на всіх інших факультетах. Комітети комсомолу комсомольські бюро курсів пустили цю роботу на самотпів. Навіть свою інститутську багатотиражку студенти передплачують неохоче, за виключенням вихованців інженерно-будівельного фа-

культету, які вже передплатили 250 екземплярів.

Організовано провели передплату на свою студентську газету «За інженерні кадри» колективи академгруп 3 АТ-80 (ФАОТ), 2 ЕС-84 (енергофак), 4 ТМ-84, 5 ТМ-84, (машфака). А решта чого викинуть?

Дивує те, що окремі молоді люди, майбутні керівники і організатори виробництва слабо працюють над підвищенням свого ідейно-політичного рівня.

Засоби масової інформації, в тому числі газети і журнали розповідають нам про всі новини, знайомлять з подіями в країні і за рубежом. З газет і журналів ми дізнаємось про все прекрасне, чим багате і цікаве наше життя. І, нарешті, з періодичних видань ми черпаємо для себе нові думки і нові образи людей, через них пізнаємо передовий досвід і стаємо мудрішими.

Роль комсомольського активу інституту — забезпечити кожному нашому вихованцю періодичне видання.

О. ПІНЧУК,
заступник секретаря комітету комсомолу інституту.

І ПРАЦЮЮТЬ, І НАВЧАЮТЬСЯ

Нинішнього року студентами першого курсу загально-технічного факультету стали 353 виробничники. Чотири роки тому їх було 260. Факультет готує фахівців з двадцяти чотирьох спеціальностей від технології машинобудування до технології харчової промисловості та економіки побутового обслуговування.

В одному з наступних номерів газети ми детально розповімо про багатьох наших вихованців, які вміло поєднують роботу на виробництві з успішним заочним навчанням у вузі. Сьогодні представляємо двох з когорти молодих, енергійних, завзятих, наполегливих в труді і навчанні.

Олександр Перемот (на знімку зліва) перед

тим, як вступити до інституту довго не задумувався, яку професію обрати. Живе хлопець в місті енергетиків Ладжині, працює на ТЕЦ. Отож саме місце проживання і сама робота визначили йому дорогу до Вінницького політехнічного інституту. Зараз Олександр навчається на третьому курсі. На виробництві, де трудиться ця молода людина, її поважають за працелюбність і безвідмовність, її активну життєву позицію. Ми ж, викладачі загальнотехнічного факультету, вдячні цій людині за відмінні оцінки в заліковій книжці. Впевнені, що з Олександром вийде справжній інженер, здатний працювати і мислити на перспективу.

Таких студентів, як Олександр Перемот, у

нас багато. Живуть ці добрі люди в різних містах і селах, виконують свою улюблену роботу, виховують дітей. Різні характери, різні долі, та об'єднує їх одне — нестримний потяг до знань.

Військовослужбовець Іван Гончаров (на знімку праворуч) теж обрав для себе одну із спеціальностей, які можна здобути в нашому інституті.

Цей знімок фотокореспондент О. Володимиров зробив одного вихідного дня. Так, так. Саме у вихідні дні приїжджають до нас студенти-заочники, щоб одержати необхідну консультацію, виконати лабораторну роботу.

А. ТХОРІВСЬКИЙ,
декан загальнотехнічного факультету.

Будні дружинників

ПОКЛИК СЕРЦЯ

Цих людей, з червоними пов'язками на руках, можна зустріти щовечора на вулицях нашого міста. Охоронці правопорядку, надійні помічники нашої радянської міліції, вони за покликом власного серця виходять на чергування. Добровільні народні дружинники не шкодують ні власних сил, ні часу аби всі ми з вами спокійно відпочивали, культурно проводили своє дозвілля.

Значний внесок в охорону правопорядку вносять і члени ДНД нашого інституту. В жовтні під час чер-

гувань, наприклад, на вулиці і площі міста вийшло 786 дружинників ДНД.

Як і в попередні роки, організовано виходять на чергування дружинники енергетичного і машинобудівного факультетів (командири С. М. Луковніков та Л. С. Півторак), обчислювального центру (командир В. В. Гамеєв).

Роль громадськості в охороні правопорядку надзвичайно велика. І не дооцінювати її ми не можемо. Бо хто ж тоді наведе порядок у «нашій власній квартирі», як не ми самі? Жаль,

що цю мудру істину забувають керівники окремих факультетів і підрозділів інституту.

Чергування на опорних пунктах міліції ми проводимо згідно графіка роботи інститутського штабу ДНД. Однак факультетські штаби ДНД, зокрема інженерно-будівельного, машинобудівного, ФАОТу і СКТВ «Модуль» порушують ці графіки, або ж виходять на чергування неповним складом своїх загонів. Пора покласти цьому край.

І. АНТОНІК,
командир ДНД інституту.

До редакції зайшла дівчина, комсорт групи. У них надзвичайна подія. Двоє друзилі, кохались, а тепер, коли вона чекає дитини, хлопець не хоче женитися. Комсорт, зрозуміло, стурбована. Вона з надією запитує: може, редакція допоможе?

Та як можна допомогти обманутій в коханні людині?

..Якось на проспекті Космонавтів дружинники знайшли п'яного хлопця в «горизонтальному положенні».

— Ну і що? — здивувалися його друзі. Мало що з людиною може трапитися. Сашко хороший хлопець.

«Хороший хлопець». Що за універсальний вислів, який увібрав в себе всю гаму людських почуттів і взаємостосунків? Може це й справді знаменита формула віку? Та перший відповість на це запитання, хочеться ще навести кілька прикладів.

Юрій — інженер. Йому 28 років. Нічого не скажеш, співбесідник він цікавий. Сучасна обстановка: на столі книги, готівальня... Так, він хороший виробничник, спортсмен, грає на гітарі, любить бувати серед людей.

В двері весь час заглядали, привітно усміхався — мабуть, він тут своя людина. Хтось сказав, що його наче кличуть до телефону. Та

Юрій не реагує, сам добре розуміє ці жарти.

Та все ж його піднімають: справді викликає міжміська телефонна станція. Юрій встає з місця і я бачу його скривлене гримасою обличчя.

— Предки...

А голос вже не такий люб'язний, скоріше роздратований. Через кілька хвилин він повертається в кімнату, як і раніше, веселий, наче й не було телефонного хамства: «Ну чого, тобі? Як не пишу? Ну і що? Роботи до горло...».

Цю його розмову з батьками чули всі сусіди. Чесно кажучи, мені більше не хотілося розмовляти з цим «хорошим хлопцем».

Хороший хлопець і хороша людина — напевно, це не одне й те ж. А втім, давайте повернемося до попередніх фактів і поміркуємо, що ж скривається за формулою «хорошого хлопця».

Групкомсорт назвала чотири прикмети: він добре вчиться, не відмовляється від доручень, не хуліганить і «взагалі за ним нічого такого раніше не спостерігалось». Колеги Олександра атакували його просто: «Симпатична мила людина».

Що ж уявляє собою оця симпатична людина? Так і бачиш молодця спортивної фігури, що весело ганяє м'яча, під

ЗА ФОРМУЛОЮ «ХОРОШОГО ХЛОПЦЯ»

◆ ХОРОШИЙ ХЛОПЕЦЬ І ХОРОША ЛЮДИНА — ОДНЕ Й ТЕЖ?

◆ ПОРЯДНІСТЬ І ВИДИМІСТЬ ПОРЯДНОСТІ.

◆ КРАСИВИЙ ЛИШ ТОЙ, ХТО БОРЕТЬСЯ ЗА КРАСУ.

гітару наспівує популярних пісень. Він, безумовно, може дати відсіч хулігану, заступитися за товариша, але він також може попасти у витверзник, брутальним словом образити дівчину...

А порядна людина не може. Людяність в людині визначається комплексом якостей, якимось згустком, де відсутність одного з елементів призводить до втрати всього цілого. Як в хімічній реакції! Прояв громадської свідомості не завжди може служити прикладом порядної людини.

Кожному з нас хочеться бути хорошим. Та чи кожен активно боре-

ться за це в самому собі і в людях, з якими живе і спілкується? Якщо відверто, то ні. А благородство не може оцінюватися вищим балом моральності, коли воно «закриває очі» на непорядність. Красивий лиш той, хто «сіє красу» і вирощує її на будь-якому ґрунті, за будь-яких кліматичних умов.

Взяти хоча б того ж Юрія. Про дівчат відгодується цинічно, а вечами важко зітхати: «Так хочеться справжнього кохання, так хочеться зустріти чудову дівчину». Правда, він тут же «мінє пластинку». «Ну де ти її знайдеш? Всі вони єдиним

На теми моралі

ликом шиті». По собі хлопець і інших міряє.

Є у нього приятель Олег. Він також інженер, спортсмен, на роботі — розумна голова. Одним словом, якщо судити за формулою «хорошого хлопця», то він подвійник Юрія. Олег теж на гітарі грає, і веселі компанії любить, але... Щосуботи відмовляється від всіляких розваг. Олег їздить в село. Там у нього мати і дві молодших сестрички. А ще Олег дружить з сільською дівчиною. Їхні взаємостосунки — постійний привід для глузувань Юрія. Особливо після випадку з грозою. Йшов яскравий дощ і Людмила залишилася ночувати на квартирі Олега, а він...

Юрій відчуває на собі гострий погляд Олега, який і зразу ж обривав свої жарти. Та все ж посміхається: «Не сучасний він якийсь цей Олег». І знов зітхає. Тому що заздрить. Йому теж хочеться ось таких чистих, красивих взаємостосунків. А хто йому їх створить?

Зараз багато пишуть про духовний світ інтелігентів. Вирішують: хто інтелігентний по-справжньому — той, хто читав Кафку, слухав симфонію

музику, цікавиться кібернетикою? Чи це не обов'язково, а важливо щось інше? Тоді що саме? Не знаю, як кому, а мені ці суперечки здаються схоластичними. Тут варто говорити про моральний бік. Адже інтелігентність проявляється, перш за все, у нашому ставленні до іншої людини, до людей взагалі. У ставленні сердечному, делікатному, поважливому, без всякого душевного хамства і споживацтва за чужий рахунок. Відрадно, коли висока вимогливість в цій області і до себе, і до інших стає особистим правилом.

Як все таки важлива і необхідна чистота моральної атмосфери в нашому суспільстві. Повинна органічно існувати сама безкомпромісна презирливість до споживачів і пошкідливих суспільства, до моральної безвідповідальності і бездушності! Тому що, як би ю р и д и ч н о вільні не були ми в своїх поступках і бажаннях, поруч з нами (і цього не слід забувати) — живі люди!

С. ФЕДОТОВ.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА